

Nr. 12.
20.
október.

Lög

um

ritsíma, talsíma o. fl.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kaffi.

Um einkarjettindi landsins.

1. gr.

Landinu er áskilinn einkarjettur til þess að stofna og starfrækja ritsímasambönd og málþræða, svo og hvers kyns önnur rafmagnssambönd, til skeytasendinga á Íslandi og í landhelgi við Ísland.

2. gr.

Ráðherra Íslands getur veitt einstökum mönnum eða fjelögum leyfi til að stofna og starfrækja sambönd þau, sem um ræðir í 1. gr. Leyfið skal veitt um ákveðið áráðil, þó eigi lengra en 20 ára í senn, með þeim skilyrðum og kvöðum, sem ástæða þykir til í hvert skipti. Í leyfisskrám skal þó jafnan tekið fram, að ráðherrann ákveði hámark skeytisgjalda fyrir allt að því 5 ár í bili að minnsta kosti, og að leyfishafi sje skyldur til samvinnu bæði við hraðskeytasambönd landsins og einstaka leyfishafa með þeim skilmálum, sem ráðherrann tiltekur, og að tízku skuli fylgt í starfrækslu allri. Ennfremur skal í leyfisskrá tiltekið um umbótaskyldu og aukning á tækjum, og afgjaldsupphæð ákveðin, ef afgjald skal greiða.

Áður leyfi er veitt skal leita álits bæjarstjórna, hreppsnefnda og sýslunefnda á þeim stöðum, þar sem verksvið fyrirtækisins verður.

Þegar leyfistími er á enda, á landið rjett á að fá sjer afhent öll tæki þess fyrir það verð, er tilkvödd nefnd ákveður. Miða skal matsupphæðina við þá fjárhæð, er ætla má að slík tæki mundu kosta af nýju, þegar afhending fer fram, með hæfilegu tilliti til slits þess, er á þeim er orðið.

Í matsnefnd skulu vera 3 menn; einn þeirra tilnefnir ráðherrann, og er sá formaður nefndarinnar. Annan tilnefnir landsýrfirdómurinn. Hinn þriðji skal dómkvaddur af undirrjettardómaranum í þeirri dómpinghá, þar er leyfishafi á varnaping. Nr. 12. Lög 20. október um ritsíma, talsíma o. fl.

Lov

om

Telegrafer og Telefoner m. m.

Nr. 12.

20.

Oktober.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Kapitel I.

Om Landets Eneret.

§ 1.

Der tilkommer Landet Eneret til paa Island, saavel paa Land som paa Søterritoriet, at anlægge og drive Telegraf- og Telefonforbindelser samt andre elektriske Forbindelser af enhver Art til Befordring af Meddelelser.

§ 2.

Islands Minister kan meddele private Personer eller Selskaber Koncession paa Anlæg og Drift af de i § 1 anførte Forbindelser. Koncessionen skal meddeles for et bestemt Aaremaal, dog ikke for et længere Tidsrum end 20 Aar ad Gangen, samt paa de Betingelser og Vilkaar, som i hvert Tilfælde findes passende. Koncessionen skal altid indeholde Bestemmelse om, at Taksternes Maksimum fastsættes af Ministeren for et Tidsrum af mindst 5 Aar ad Gangen, og at Koncessionshaveren skal være forpligtet til Samvirken saavel med Landets som med andre Koncessionshaveres Anlæg paa de Vilkaar, som Ministeren maatte bestemme, samt om, at Driften i enhver Henseende skal være tidssvarende. Endvidere skal Koncessionen indeholde Bestemmelser angaaende Forpligtelsen til at foretage Forbedringer eller Udvidelser af Anlægget, samt, for saa vidt Afgift skal svares, om dennes Størrelse.

Forinden Koncession meddeles, indhentes Erklæring fra Bybestyrelser, Reps- og Sysselforstanderskaber, hvor Anlægget skal drives.

Ved Koncessionens Udløb, er Landet berettiget til at fordre sig hele Anlægget overdraget for en Sum, der fastsættes af en i denne Anledning udnævnt Vurderingskommission. Til Grundlag for Vurderingen bliver at lægge det Beløb, som saadant Anlæg skønnes i Udløsningsøjeblikket at ville koste fra nyt af, med et passende Fradrag for stedefundet Slid.

Vurderingskommissionen skal bestaa af 3 Medlemmer. Formanden udnævnes af Ministeren og det andet Medlem af Landsoverretten; det tredje Medlem udmeldes af Underretsdommeren i den Jurisdiktion, hvor Koncessionshaveren har Værneting.

Nr. 12. Lov 20. Oktober om Telegrafer og Telefoner m. m.

Nr. 12.
20.
október.

3. gr.

Einkarjettur landsins samkvæmt 1. gr. nær eigi til:

- a. hraðskeytatækja sem sveitarstjórnarvöld nota eingöngu í sveitarþjónustu innsveitis eða innanbæjar, svo sem við slökkviliðsþjónustu, vatnsveitu eða því um líkt;
- b. hraðskeytatækja, sem notuð eru innan takmarka húseignar eða jarðeignar, eða milli húseigna eða jarðeigna, er lúta sama eiganda eða atvinnurekstri, svo framarlega sem skeytaleið liggur ekki yfir landhelgissvæðið, allt með því skilyrði, að tækin sjeu eingöngu notuð í þarfir eiganda sjálfs, og eigi gegn þóknun, beinlínis nje óbeinlínis;
- c. hraðskeytatækja, sem einstakir menn, eigi fleiri en 10, koma sjer upp og nota sín á milli, eingöngu til eigin þarfa, án endurgjalds á nokkurn hátt, svo framarlega sem skeytaleið liggur ekki yfir landhelgissvæðið, og fjarlægð er ekki yfir 5 mílur milli endastöðva, allt með því skilyrði, að ekki sjeu fyrir á þessu svæði, þegar tækin eru upp sett, hraðskeytateki, sem landið á eða leyfishafar, og hlutaðeigendur gætu notað.

4. gr.

Nú eiga einstakir menn eða fjelög hraðskeytasambönd, sem á stofn eru komin og starfrækt hafa verið fyrir 1. júlí 1905, og er þá rjett, að þeim sje haldið áfram eins og að undaförnu, ef eigendur óska. Hafi sjerstakir samningar verið gjörðir um þau við landsstjórnina, ber að fylgja þeim skilyrðum, er þar hafa sett verið.

Nú vilja eigendur framhalda starfræðslu hraðskeytatækja, og skulu þeir þá innan þriggja mánaða eptir að lög þessi öðlast gildi, skýra ráðherra Íslands frá því, og ákveður hann þá staðartakmörk fyrirtækisins, um leið og hann veitir viðurkenning fyrir tilverurjetti þess. Þessi viðurkenning veitir eigendum engan frekari rjett en þeir áður höfðu, og er því eigi til fyrirstöðu, að landsstjórnin stofnsetji eða veiti öðrum leyfisskrá til ess að stofnsetja hraðskeytasambönd innan starfrækslutakmarka þeirra.

Ef eigendur eldri hraðskeytasambanda óska þess, getur ráðherra veitt þeim leyfisskrá samkvæmt því sem fyrir er mælt í 2. gr.

5. gr.

Nú eru síma- eða önnur hraðskeytafæri sett upp án heimildar samkvæmt 2.—4. gr. og skulu þá þau tæki, sem sett hafa verið upp í heimildarleysi, upptæk og fellur andvirði til landssjóðs; auk þess má dæma eiganda eða eigendur í allt að 400 kr. sekt, er rennur í landssjóð. Mál sem út af þessu rísa skulu rekin sem almenn lögreglumál, en því að eins skal mál höfðað, að ráðherra Íslands mæli svo fyrir.

Í leyfisbrjefum, sem gefin verða út samkvæmt 2. og 4. gr. má kveða svo á að framanskráð hegningarákvæði skuli einnig ná til þess, ef einhver, án þess heimilt sje samkvæmt 3 og 4. gr. stofnsetur eða starfrækir hraðskeytasambönd, sem um ræðir í 1. gr., á því svæði, þar sem leyfishafi hefur einkarjett til þess. Andvirði hinna upp-tæku hraðskeytafæra fellur þá til leyfishafa. Með mál, er út af þessu rísa, skal farið sem almenn lögreglumál, en mál má því að eins höfða, að ráðherra Íslands veiti samþykki sitt til þess.

6. gr.

Nú vill landsstjórnin fá landssjóði til handa hraðskeytasambönd sem einstakir menn eiga, án þess svo sje ástatt, sem segir í 3. hluta 2. gr., og má þá, ef samkomu-lag næst ekki, taka þau eignarnámi gegn endurgjaldi, sem ákveðið skal af matsnefnd Nr. 12. Lög 20. október um ritsíma, talsíma o. fl.

§ 3.

Nr. 12.
20.
Oktober.

Fra Landets Eneret efter § 1 undtages:

- a. Anlæg, som kommunale Myndigheder benytte udelukkende i den indre kommunale Tjeneste, saa som Brand- eller Vandvæsens Tjeneste og lignende;
- b. Anlæg inden for en Hus- eller Jordejendoms Grænser, eller mellem flere samme Ejer tilhørende, eller til en og samme Bedrift forenede Hus- eller Jordejendomme, for saa vidt Anlægget ikke fører over Søterritoriet, alt dog under Forudsætning af, at det paagældende Anlæg alene benyttes til Ejers eget Brug og uden at der for Brugen direkte eller indirekte oppebæres nogen Godtgørelse;
- c. Anlæg, der iværksættes af indtil 10 Personer udelukkende til eget Brug og uden at der for Brugen direkte eller indirekte oppebæres nogen Godtgørelse, for saa vidt Anlægget ikke fører over Søterritoriet, og Afstanden mellem dets Endepunkter i ingen Retning overstiger 5 Mil, alt dog kun under Forudsætning af, at der i Anlægsojeblikket paa de vedkommende Steder ikke findes enten Landsanlæg eller koncessionerede Anlæg, som kunde komme de paagældende Personer til Nytte.

§ 4.

De private Personer eller Selskaber tilhørende Fjernmeddeleses-anlæg, som ere oprettede og i Drift inden den 1ste Juli 1905, kunne, for saa vidt Ejerne ønske det, fortsætte deres Virksomhed som hidtil. Er der med Hensyn til dem sluttet særlige Aftaler med Regeringen, bør de i samme indeholdte Betingelser opfyldes.

Saaframt Ejerne af de nævnte Anlæg ville fortsætte Virksomheden, skal de derom inden tre Maaneder efter Lovens Ikrafttræden, tilstille Islands Minister Meddelelse, som derpaa udsteder Anerkendelse for Anlægets Eksistensberettigelse, hvorved Grænserne for dets territoriale Virksomhedsomraade fastsættes. Denne Anerkendelse giver ikke de paagældende Ejere nogen Ret, søm de ikke forud besidde, og er ikke til Hinder for, at der af Regeringen foretages Anlæg eller meddeles Koncession paa Anlæg inden for deres Virksomhedsomraade.

Ministeren kan meddele Ejerne af bestaaende Anlæg, naar de ansøge derom, Koncession i Henhold til § 2.

§ 5.

Opføres der Telegraf, eller Telefonledninger eller andre Fjernmeddeleses-anlæg, uden at der dertil er hjemlet Ret ved §§ 2—4, skulle de ulovlige Redskaber konfiskeres og Salgsbeløbet tilflyde Landskassen, desuden kan Ejeren eller Ejerne idømmes en Bøde til Landskassen af indtil 400 Kr. Sager herom behandles som offentlige Politisager, men Paatale finder kun Sted efter Islands Ministers Bestemmelse.

Ved Meddelelse af Koncession i Henhold til §§ 2 og 4 kan det fastsættes, at de foranstaaende Straffebestemmelser ogsaa komme til Anvendelse, naar nogen inden for det Omraade, hvor Koncessionshaveren har Eneret dertil, anlægger og driver elektriske Forbindelser af den i § 1 anførte Art, uden at dertil er hjemlet Ret ved §§ 3 og 4. Salgsbeløbet for de konfiskerede Genstande tilfalde da Koncessionshaveren. Sager herom behandles som offentlige Politisager, men Paatale kan kun finde Sted med Samtykke af Islands Minister.

§ 6.

Saaframt Regeringen, uden for det i § 2, 3dje Stykke omhandlede Tilfælde, maatte ønske at erhverve et privat Fjernmeddeleses-anlæg, kan dette, i Mangel af mindelig Overenskomst, eksproprieres mod Erstatning, som fastsættes af en Vurderings-

Nr. 12. Lov 20. Oktober om Telegrafer og Telefoner m. m.

Nr. 12. er til skal kvödd samkvæmt 2. gr. Eignarnámið skal ná til allra tækja og útbúnaðar
 20. fyrirtækisins, nema eigendur samþykki, að einungis nokkur hluti þeirra sje tekinn.
 október.

Þegar meta skal endurgjaldið, skal eigi að eins taka tillit til verðs þeirra tækja, sem tekin eru, heldur einnig til þess arðs, sem ætla mætti, að fyrirtækið gæfi af sjer með hæfilegri starfrækslu og skeytagjöldum, þó svo, að ekki sje gjörður meiri arður en fyrirtækið í raun og veru hefur gefið af sjer.

7. gr.

Eigendur hraðskeytasambanda, sem eigi eru landsins eign, eru skyldir til, hvenær sem þess er krafizt, að láta landsstjórninni í tje skýrslur um fyrirtækið. Sjeu þær eigi gefnar innan hæfilegs frests, er stjórnarráðið tiltekur, má knýja þær fram með dagsektum, er renna í landssjóð.

8. gr.

Ráðherran ákveður gjaldskrár fyrir notkun hraðskeytasambanda landsins, og breytir þeim þegar þörf þykir, nema þær sjeu settar með lögum. Hann setur og reglur um starfrækslu þeirra, viðhald og eptirlit. Leggja má sveitarstjórnarvöldum landsins á herðar störf og skyldur, er að þessu lúta.

2. kafli.

Um lagning síma, vernd hraðskeytataekja o. fl.

9. gr.

Hver landeigandi er skyldur að leyfa, að ritsímar og talsímar landssjóðs sjeu lagðir um land hans, yfir það eða í jörðu og að efni það, er þarf til lagningar þeirra og viðhalds, svo sem grjót, mól o. s. frv., sje tekið þar sem næst er; svo er og hver eigandi húss eða annars mannvirkis skyldur að leyfa, að símar þessir sjeu lagðir yfir þau, á eða undir þeim. Verði því viðkomið, skal þó taka tillit til þess, hvar eigendur eða notendur mannvirkja æskja eptir að símarnir sjeu lagðir, þar sem þeir snerta eign þeirra, og það þótt þetta hefði nokkurn kostnaðarauka við símann í för með sjer.

Mönnum, sem í þjónustu landsins eru að starfa að landssjóðssímum eða hafa umsjón með þeim, skal heimilt tálmunarlaust að fara um land manna og hús, svo framarlega sem það er nauðsynlegt vegna þessara starfa. Um hús sem búið er í, mega þeir þó ekki fara nema á daginn, og einungis þá leið sem vísað er, og því að eins að það sje óþægindalaust fyrir íbúana; að íveruherbergjum hafa þeir eigi aðgang.

10. gr.

Þar sem símar landssjóðs eru fyrir, má engar byggingar gjöra eða jarðrask eða aðrar ráðstafanir, er af kann að geta hlotizt óregla eða skemmdir á símunum, nema það sje tilkynt skriflega eða munnlega forstöðumanni næstu símastöðvar landsins mánuði áður eða, ef svo stendur á, að óvæntur atburður hefur gjört það óhjákvæmilegt að framkvæma ráðstafanirnar tafarlaust, þá svo fljótt sem auðið er, í síðasta lagi samtímis og byrjað er á þeim.

Nú krefst landeigandi, að landssími sje fluttur af lóð hans um stundarsakir
 Nr. 12. Lög 20. október um ritsíma, talsíma o. fl.

kommission, sammensat paa den i § 2 foreskrevne Maade. Anlæggets samtlige Red-Nr. 12. skaber og Materiel blive at ekspropriere under et, med mindre Ejeren samtykker i ^{20.} delvis Afstaaelse. Oktober.

Ved Fastsættelse af Erstatningen bliver der at tage Hensyn ikke alene til Værdien af de eksproprierede Genstande, men ogsaa til det Udbytte, som Anlægget ved forsvarlig Drift og med passende Takster kan antages at give, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til større Udbytte end det, som Anlægget faktisk har givet.

§ 7.

Ejere af Fjernmeddelelsesanlæg, som ikke ere Landets Ejendom, ere forpligtede til paa Forlangende at meddele Regeringen Oplysninger om det paagældende Anlæg. Meddeles Oplysningerne ikke inden en passende Tidsfrist, som fastsættes af Ministeriet, kunne de fremtvinges ved en daglig Bøde, som tilfalder Landskassen.

§ 8.

Ministeren fastsætter Taksterne for Benyttelsen af Landets Fjernmeddelelsesanlæg og forandrer dem, naar det findes fornødent, for saa vidt de ikke ere bestemte ved Lov. Han fastsætter endvidere Reglerne for Anlæggenes Drift og Vedligeholdelse samt for Tilsynet med dem. Arbejde og Forpligtelser i denne Henseende kan paalægges Landets kommunale Myndigheder.

Kapital II.

Om Anbringelse af Ledninger, Beskyttelse af Fjernmeddelelsesanlæg m. m.

§ 9.

Enhver Jordejer er pligtig til at tilstede, at Landskassens Telegraf- og Telefonledninger anbringes paa, over eller under hans Grund, og de til Anbringelsen og Vedligeholdelsen af samme fornødne Materialier, saasom Sten, Grus o. s. v., tages paa det nærmeste Sted. Endvidere er enhver Ejer af Bygning eller anden Indretning pligtig til at tilstede, at de nævnte Ledninger anbringes paa, over eller under disse. Der bliver dog saavidt mulig at tage Hensyn til de Ønsker, som en Bruger eller Ejer, hvis Ejendom berøres af Ledningerne, maatte have angaaende Stedet, hvor de skulle anbringes, selv om Bekostningen ved Anlægget derved forøges noget.

De i Landets Tjeneste staaende Personer, der ere beskæftigede ved eller føre Tilsyn med Landskassens Ledninger, have uhindret Adgang til at færdes paa fremmed Grund og Ejendom, for saa vidt de paagældende Arbejder gøre det fornødent. Til beboede Huse have de nævnte Personer dog kun Adgang om Dagen, ad anvist Vej, og kun for saa vidt det kan ske uden Ulempe for Beboerne; til Beboelseslejligheder have de ikke Adgang.

§ 10.

Hvor en Landskassen tilhørende Ledning er anbragt, maa der ikke foretages noget Bygnings- eller Jordarbejde, eller iværksættes nogen anden Foranstaltning, hvorved Ledningen kan udsættes for Forstyrrelse eller Beskadigelse, uden at der en Maaned forud eller, for saa vidt en pludselig indtraadt Begivenhed har nødvendiggjort Arbejdets uopholdelige Udførelse, snarest muligt, senest samtidig med dets Paabegyndelse, sker skriftlig eller mundtlig Meddelelse derom til den nærmeste af Regeringen ansatte Bestyrer af en Telegraf- eller Telefonstation.

En Landsledning skal paa Begæring af vedkommende Grundejer midlertidig Nr. 12. Lov 20. Oktober om Telegrafer og Telefoner m. m.

Nr. 12. eða fyrir fullt og allt, og skal hann þá fá því framgengt, ef sannað er, að flutningurinn sje nauðsynlegur til að koma í framkvæmd slíkum ráðstöfunum, sem á undan getur, eða til þess að lóðin geti orðið eiganda að tilætluðum notum. Verði samningum ekki komið við, skal gjört út um það með lögmætri skoðunargjörð, hvort nauðsyn sje á að flytja landssjóðssíma um stundarsakir eða fyrir fullt og allt.

11 gr.

Nú vilja einstakir menn, bæjarfjölög eða sveitarfjölög leggja talsíma, ritsíma eða leiðslupræði fyrir rafmagn til vinnu, lýsingar o. s. frv. á þeim stöðum, þar sem fyrir eru landssjóðssímar eða önnur hraðskeytafæri hans, er getur um í 1. gr. og skal þá leiðslupráðum þessum svo fyrir komið, að eigi geti af þeim hlotizt bagi eða óregla á sínum eða hraðskeytafærum landssjóðs. Ef samningum verður eigi við komið um þetta, sker ráðherra úr.

Nú detta leiðslupræðir þessir niður og valda þannig бага eða óskunda við notkun landssímanna eða annara hraðskeytafæra landsins, og skal þá næsta embættismanni eða sýslunarmanni, sem yfir landssímamann er settur, heimilt að gjöra á kostnað eigenda þær ráðstafanir viðvikjandi leiðslupráðum þessum, sem með þurfa til þess að koma í veg fyrir бага þann, er af þeim hefur orsakazt.

12. gr.

Ef afla þarf lóðar undir ritsíma eða önnur hraðskeytafæri landssjóðs, er getur um í 1. gr., og samningum verður ekki komið við um kaup á henni, skal hún eptir ráðstöfun ráðherra Íslands tekin eignarnámi gegn endurgjaldi eptir mati óvilhallra dómkvaddra manna.

Landssjóður skal og bæta skaða á landi manna, húsum og öðrum mannvirkjum, sem hlýzt af lagningu og viðhaldi ritsíma eða talsíma landssjóðs. Ef samningum verður eigi við komið um skaðabæturnar, skulu þær metnar af óvilhöllum dómkvöddum mönnum.

13. gr.

Brot gegn ákvæðunum í 10. og 11. gr., varða sektum til landssjóðs allt að 200 kr., ef brotið á ekki eptir eðli sínu undir 297. gr. hinna almennu hegningarlaga. Með mál, er út af þessu rísa, skal farið sem almenn lögreglumál, en mál skal því að eins höfða, að ráðherra Íslands mæli svo fyrir.

14. gr.

I leyfisbrjefum, sem gefin verða út samkvæmt 2. gr., má svo ákveða, að fyrir-mæli þau um ritsíma, talsíma og önnur hraðskeytafæri landssjóðs, er standa í 9., 10., 11. gr., 1 stafl. og 12. gr. skulu að öllu eða nokkru leyti og með þeim afbrigðum er þurfa þykir, ná til ritsíma þeirra, talsíma eða annara hraðskeytafæra, sem leyfisbrjef hljóðar um.

3. kaffi

Um þagnarskyldu starfsmanna o. fl.

15. gr.

Embættismenn og sýslunarmenn við ritsíma, talsíma og önnur hraðskeytafæri landsins, sem um ræðir í 1. gr., eru skyldir, bæði meðan þeir eru í embætti eða sýslan Nr. 12. Lög 20. október um ritsíma, talsíma o. fl.

eller for stedse fjernes, naar det godtgøres, at Fjernelsen er nødvendig for Iværk-Nr. 12. sættelsen af Arbejder som de nævnte eller for den Brug, som Ejeren agter at gøre af Grunden. I Mangel af mindelig Overenskomst, skal Spørgsmaalet om Nødvendigheden af, at en Landskassen tilhørende Ledning midlertidig eller for stedse fjernes, afgøres ved en paa lovlig Maade optagen Skønsforretning. 20. Oktober.

§ 11.

Naar private eller Kommuner ville anlægge Telefonter, Telegrafer eller Ledninger for elektrisk Drivkraft, Elektricitet til Belysning og lignende paa Steder, hvor der alt er anbragt en Landskassen tilhørende Ledning eller andre Fjernmeddelelsesanlæg af den i § 1 anførte Art, skulle hine Ledninger anbringes saaledes, at de ikke frembyde Fare for at hindre eller forulempe Landskassens nævnte Ledninger eller Anlæg. Spørgsmaalet om hvorvidt dette er Tilfældet, skal i Mangel af mindelig Overenskomst afgøres af Ministeren.

Saafermt de nævnte Ledninger skulde falde ned og derved hindre eller forulempe Benyttelsen af de Landet tilhørende Ledninger eller andre Fjernmeddelelsesanlæg, skal den nærmeste ved Landets Ledninger ansatte Embeds- eller Bestillingsmand være berettiget til for Ejernes Regning at træffe saadanne Foranstaltninger ved førstnævnte Ledninger, som skønnes at være nødvendige til den opstaaede Ulempe Fjernelse.

§ 12.

Saafermt det til Anlæg af de Landskassen tilhørende Telegrafer, Telefonter eller andre Meddelelsesmidler af den i § 1 anførte Art, bliver fornødent at erhverve fremmed Grund, vil denne, for saa vidt Erhvervelse ikke opnaaes i Mindelighed, paa Islands Ministers Foranstaltning være at ekspropriere mod Erstatning, som fastsættes af uvillige, inden Retten udmeldte Mænd.

Den Skade, som Anbringelsen og Vedligeholdelsen af Landskassens Telegraf- og Telefonledninger forvolder paa fremmed Grund, Hus eller anden Indretning, bliver at erstatte af Landskassen. Erstatningens Størrelse bliver i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte af uvillige inden Retten udmeldte Mænd.

§ 13.

Overtrædelser af Bestemmelserne i foranstaaende §§ 10 og 11 straffes, for saa vidt Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed falder ind under den almindelige Straffelovs § 297, med Bøder indtil 200 Kr. Sager herom behandles som offentlige Politisager, men Paatale finder kun Sted efter Islands Ministers Bestemmelse.

§ 14.

Ved Meddelelse af Koncession i Henhold til § 2, kunne de ifølge §§ 9, 10, 11, 1ste Stk. og 12 for Landskassens Telegrafer, Telefonter og andre Fjernmeddelelsesanlæg gældende Bestemmelser, helt eller delvis, og med de fornødne Lempelser, gøres anvendelige ogsaa paa de Telegrafer, Telefonter eller andre Fjernmeddelelsesanlæg, paa hvilke der gives Koncession.

Kapitel III.

Om Hemmeligholdelsespligten m. m.

§ 15.

De ved Landets Telegrafer, Telefonter eller andre Fjernmeddelelsesanlæg af den i § 1 anførte Art ansatte Embeds- og Bestillingsmænd ere forpligtede til, ikke alene Nr. 12. Lov 20. Oktober om Telegrafer og Telefonter m. m.

Nr. 12. og eptir að þeir hafa látið af þeim, að halda leyndu fyrir öllum út í frá, efni hraðskeyta þeirra, sem koma eða fara, að þau hafi komið eða farið, svo og hver hafi hafi fengið þau eða sent. Á sama hátt eru þeir skyldir að þegja yfir talsímasamtölum og nöfnum þeirra, sem talast hafa við gegnum símann.

Þeim, sem brýtur á móti þessu, skal vikið frá nefndu embætti eða stöðu, og auk þess skal hann, hafi það verið af ásettu ráði, sæta fangelsi og ef miklar sakir eru, betrunarhússvinnu, en sektum eða einföldu fangelsi, hafi hann af óvarkárni brotið á móti nefndri launungar- og þagnarskyldu.

Ef embættismaður eða sýslunarmaður við ritsíma landssjóðs af ásettu ráði ónýtir, skýtur undan eða aflagar hraðskeyti, sem afhent er til flutnings með símunum, eða ef hann vísitandi liðsinnir öðrum í þess konar athæfi, þá skal hann sæta hegning þeirri, sem ákveðin er í 139. gr., sbr. 34. og 145. gr. hinna almennu hegningarlaga.

16. gr.

Í leyfisbrjefum, er ráðherra Íslands gefur út samkvæmt 2. og 4. gr., má leggja þá skyldu á starfsmenn við hraðskeytasambönd, sem leyfisbrjefið hljóðar um, að þeir gæti hinnar sömu launungar- og þagnarskyldu og heimtuð er samkvæmt næstu grein á undan af starfsmönnum landssjóðssímanna.

Sá starfsmaður er brýtur á móti þessari launungarskyldu sinni, skal sæta sektum eða einföldu fangelsi; honum skal vikið úr þjónustu stofnunarinnar, ef ráðherra Íslands krefst þess.

17 gr.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, sem skýrt er frá staðfesting þeirra í B-deild stjórnartíðindanna.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 20. október 1905.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

medens de ere ansatte i denne Tjeneste, men ogsaa efter at de ere udtraadte af Nr. 12. denne, for alle uvedkommende at hemmeligholde saavel de indleverede Telegrammers^{20.} Indhold og Tilstedeværelse, som Navnene paa Afsendere og Modtagere af Telegrammer. Oktober.
Paa samme Maade ere de paagældende Funktionærer forpligtede til at hemmeligholde Telefonsamtaler, saavel som Navnene paa de gennem Telefonen samtalende Personer.

Den som handler herimod, bliver, foruden at han afskediges af bemeldte Tjeneste, at straffe, for saa vidt han har handlet forsætligt, med Fængsel eller under skærpende Omstændigheder med Forbedringshusarbejde, og for uagtsom Krænkelser af Hemmeligholdelsespligten med Bøder eller simpelt Fængsel.

Hvis nogen ved Landkassens Telegrafer ansat Embeds- eller Bestillingsmand forsætlig tilintetgør, underslaar eller forvansker et til Befordring med bemeldte Telegrafer overleveret Telegram, eller som vidende understøtter saadan Færd, straffes med den i almindelig Straffelovs § 139, jfr. §§ 34 og 145, fastsatte Straf.

§ 16.

Ved de af Islands Minister i Henhold til §§ 2 og 4 udfærdigede Koncessioner kan det paalægges de ved Fjernmeddelelsesanlægget ansatte Funktionærer at iagttage den samme Hemmeligholdelsespligt, som ifølge foranstaaende Paragraf paahviler de ved Landskassens Fjernmeddelelsesanlæg ansatte Embeds- og Bestillingsmænd.

Den Funktionær, der handler imod sin Hemmeligholdelsespligt, straffes med Bøder eller simpelt Fængsel; han skal afskediges af Anlæggets Tjeneste, naar Islands Minister forlanger det.

§ 17.

Denne Lov træder i Kraft den Dag, da dens Stadfæstelse kundgøres i Regeringstidendes Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 20. Oktober 1905.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

H. Hafstein.

Islands Ministerium, den 20. Oktober 1905.

H. Hafstein.

Ólafur Halldórsson.